

Zastrzegając w art. 4 ustawy nr 85-704 z dnia 12 lipca 1985 r. o zarządzaniu publicznymi przedsięwzięciami budowlanymi oraz o stosunku, w jakim pozostaje ono do prywatnego kierowania budową, zmienionej ustawą nr 96-987 z dnia 14 listopada 1996 r. o realizacji paktu odnowy miejskiej, pełnienie funkcji inwestora zastępczego dla zamkniętego kręgu osób prawnych prawa francuskiego, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi, zmienionej dyrektywą 97/52/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1997 r., oraz na mocy art. 49 WE.

(¹) Dz.U. C 200 z 23.08.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 20 października 2005 r.

w sprawach połączonych C- 327/03 i C-328/03 **Bundesrepublik Deutschland przeciwko ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG i in.** (¹) (wniosek Bundesverwaltungsgericht o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Usługi telekomunikacyjne — Dyrektywa 97/13/WE — Artykuł 11 ust. 2 — Opłata za przydzielenie nowych numerów telefonicznych — Bezpłatna rezerwa numerów, którą dysponuje przedsiębiorstwo będące następcą prawnym dawnego monopolisty)

(2005/C 315/05)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawach połączonych C-327/03 i C-328/03, mających za przedmiot dwa wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożone przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) postanowieniami z dnia 30 kwietnia 2003 r., które wpłynęły do Trybunału w dniu 28 lipca 2003 r., w postępowaniach: **Bundesrepublik Deutschland** przeciwko **IBIS Multimedia Net GmbH und Co. KG**, reprezentowanej przez **ISIS Multimedia Net Verwaltungs GmbH** (C-327/03) i **Firma O2 (Germany) GmbH und Co. OHG** (C-328/03), Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J. Malenovský, S. von Bahr (sprawozdawca), A. Borg Barthet i U. Löhmus, sędziowie; rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: M. Ferreira, główny administrator, wydał w

dniu 20 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Wykładni art. 11 ust. 2 dyrektywy 97/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych należy dokonywać w ten sposób, iż stoją z nim w sprzeczności takie jak będące przedmiotem w postępowaniu przed sądem krajowym przepisy krajowe, które stanowią, że nowy operator na rynku telekomunikacyjnym jest zobowiązany do uiszczenia opłaty za przydzielenie numerów telefonicznych uwzględniającej ich wartość ekonomiczną, podczas gdy przedsiębiorstwo telekomunikacyjne zajmujące na tym samym rynku pozycję dominującą przejęło nieodpłatnie znaczną rezerwę numerów, którą dysponował dawny monopolista będący jego poprzednikiem prawnym, a prawo krajowe wyłącza możliwość uiszczenia a posteriori takiej opłaty z tytułu tej rezerwy.

(¹) Dz.U. C 251 z 18.10.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(Wielka Izba)

z dnia 18 października 2005 r.

w sprawie C-405/03 **Class International BV przeciwko Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc** (¹) (wniosek Gerechtshof te 's-Gravenhag o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Prawa przyznane przez znak towarowy — Używanie znaku towarowego w obrocie handlowym — Przywóz oryginalnych towarów na terytorium Wspólnoty — Towary objęte celną procedurą tranzytu zewnętrznego lub składu celnego — Sprzeciw uprawnionego ze znaku towarowego — Oferowanie lub sprzedaż towarów objętych celną procedurą tranzytu zewnętrznego lub składu celnego — Sprzeciw uprawnionego ze znaku towarowego — Ciężar dowodu)

(2005/C 315/06)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C- 405/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie

prejudycjalnym, złożony przez *Gerechthof te 's-Gravenhag* (Niderlandy), postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2005 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 29 września 2005 r., w postępowaniu: **Class International BV** przeciwko **Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc**, Trybunał (Wielka Izba), w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i A. Borg Barthet, prezesi izb, C. Gulmann (sprawozdawca), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič, J. Malenovský i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: J. F. Jacobs, sekretarz: M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 18 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Artykuły 5 ust. 1 i 3 lit. c) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do znaków towarowych oraz art. 9 ust. 1 i 2 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego powinny być interpretowane w ten sposób, że uprawniony ze znaku towarowego nie może sprzeciwić się samemu tylko wprowadzeniu na terytorium Wspólnoty w ramach procedury celnej tranzytu zewnątrzcelnego lub składu celnego oryginalnych towarów opatrzonych tych znakiem towarowym, które uprzednio nie zostały jeszcze wprowadzone do obrotu na terytorium Wspólnoty przez tego uprawnionego lub za jego zgodą. Uprawniony ze znaku nie może uzależnić objęcia spornych towarów procedurą tranzytu zewnętrznego lub składu celnego od istnienia w momencie wprowadzenia tych towarów na terytorium Wspólnoty ustalonego, w odpowiednim przypadku w umowie sprzedaży, końcowego przeznaczenia w państwie trzecim.
- 2) Pojęcia „oferowanie” i „wprowadzenie do obrotu” towarów, o których mowa w art. 5 ust. 3 lit. b) dyrektywy 89/104 oraz art. 9 ust. 2 lit. b) rozporządzenia NR 40/94, mogą obejmować, odpowiednio, oferowanie i sprzedaż towarów oryginalnych, opatrzonych znakiem towarowym i posiadających status celny towarów niewspólnotowych wówczas, gdy oferowanie albo sprzedaż nastąpiły w trakcie objęcia towarów procedurą tranzytu zewnętrznego lub składu celnego. Uprawniony ze wspólnotowego znaku towarowego może sprzeciwić się oferowaniu lub sprzedaży takich towarów tylko wówczas, gdy nieodzownie wiąże się to z wprowadzeniem ich do obrotu na terytorium Wspólnoty.
- 3) W sytuacji, z jaką mamy do czynienia w postępowaniu przed sądem krajowym, to do uprawnionego ze znaku towarowego należy udowodnienie okoliczności uzasadniających wykonanie uprawnienia do zakazu przewidzianego w art. 5 ust. 3 lit. b) i c) dyrektywy 89/104 i art. 9 ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia nr 40/94, poprzez wykazanie bądź to dopuszczenia do swobodnego obrotu towarów niewspólnotowych oznaczonych jego znakiem, bądź to oferowania lub sprzedaży nieodzownie wiążącej się z wprowadzeniem ich do obrotu we Wspólnotę.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 20 października 2005 r.

**w sprawie C-468/03 (wniosek VAT and Duties Tribunal, London o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym):
Overland Footwear Ltd przeciwko Commissioners of
Customs & Excise⁽¹⁾)**

**(Wspólna taryfa celna — Należności celne przywozowe —
Zgłoszona wartość celna zawierająca prowizję od zakupu —
Naliczenie należności celnej od całości zgłoszonej kwoty —
Rewizja zgłoszenia celnego — Warunki — Zwrot należności
celnych uiszczonych od prowizji od zakupu)**

(2005/C 315/07)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-468/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez VAT and Duties Tribunal, London (Zjednoczone Królestwo) postanowieniem z dnia 29 września 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 6 listopada 2003 r., w postępowaniu **Overland Footwear Ltd** przeciwko **Commissioners of Customs & Excise**, Trybunał (druga izba), w składzie C. W. A. Timmermans, prezes izby, J. Makarczyk, C. Gulmann (sprawozdawca), R. Schintgen i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 20 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Artykuły 29, 32 i 33 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że prowizję od zakupu zawartą w zgłoszonej wartości celnej i nieoddzielonej w zgłoszeniu od ceny sprzedaży towaru należy uznawać za część wartości transakcyjnej w rozumieniu art. 29 tego rozporządzenia, która może w związku z tym zostać obłożona cłem.
2. Artykuły 78 i 236 rozporządzenia nr 2913/92 należy interpretować w ten sposób, że:
 - po dopuszczeniu importowanego towaru do obrotu organa celne, do których wpłynął wniosek zgłaszającego o rewizję zgłoszenia celnego dotyczącego tych towarów, są zobowiązane, pod kontrolą sądową, albo oddalić wniosek zgłaszającego w drodze decyzji z uzasadnieniem, albo dokonać żądanej rewizji;
 - jeżeli w wyniku rewizji organa celne stwierdzą pomyłkę w zgłoszeniu celnym polegającą na wliczeniu do zgłoszonej wartości celnej prowizji od zakupu, mają obowiązek uregulować sytuację poprzez zwrot należności celnej od tej prowizji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 13.12.2003.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 10.01.2004.